

ТИЖДЕНЬ МОЛИТВИ
ЗА ПОКЛИКАННЯ ДО
СВЯЩЕНСТВА
ТА ПОСВЯЧЕНОГО ЖИТТЯ

(30 КВІТНЯ - 6 ТРАВНЯ 2023 Р.)

Комісія у справах
душпастирства молоді України

ПЕРЕДМОВА

Неділя Доброго Пастиря вже багато років є Всесвітнім Днем Молитви за покликання, який ми хочемо поширити на цілий тиждень нашої молитви, роздумів і конкретних дій для покликань до священства, богопосвяченого життя, місіонерського служіння та світських інститутів. Ми любимо повертатися часто до обітниці Ісуса про те, що хоч жнива великі, і робітників на ньому все менше і менше, але коли ми проситимемо Володаря жнив, то Він дасть нових робітників, і ми впевнені у виконанні цієї обіцянки. Давайте мобілізуємося до спільної молитви в цьому намірі.

Ми хочемо приєднатися до цього річного Тижня молитов за покликання.

Зрештою, покликання, про які ми маємо молитися, є покликаннями до служіння в Церкві, а через неї для служіння всьому світу.

Відкриті на пропозиції Папи Франциска щодо Тижня молитов за покликання, ми хочемо, щоб усі папські вказівки, які ми отримали допомагали нам краще пережити цей Рік Милосердя у нашій Церкві.

Посеред жорстокості війни хочемо бути свідками Божого Милосердя для кожної людини.

Дуже дякуємо комісії у справах покликань при Конференції Єпископату Польщі за дозвіл на переклад конференції, проповідей, молитви вірних, роздумів до таїн святого Розарію та Адорації.

Комісія у справах душпастирства молоді

КОНФЕРЕНЦІЯ

Покликання в серці Церкви

Вступ

Цього року ми зосереджуємось над таємницею Церкви. Це місце і час досвіду що освячується присутністю Христа. За своєю природою Церква як спільнота «святих і грішників» відчитує природу і зміст покликання. У цей час варто по-новому поглянути на еклезіологію, взятися за надзвичайно важливу і насичену проблему усвідомлення покликання, його присутності у середині Церкви, а її роль у «народженні» та формування покликань.

Феномен покликання

Спроба відчитати й зрозуміти покликання вимагає розгляду самого поняття. Загалом, автори починають з єврейського слова *qara* — закликати, поєднане з обранням. (грец. *kaleo* (ἐκκάλεο) – кличу ззовні. Зустрічаємо вживання терміну *eklegomai* - я вибираю (ἐκλέγομαι), лат. *vocatio*. Як кажуть, це «акт вибору та покликання особи чи спільноти Богом і делегування конкретного завдання, та надання відповідних засобів, переконань в отриманому покликанні, що відповідає власному, вільному вибору і діям, які ведуть до його реалізації».

Звертаючись до біблійних підстав, поняття «покликання» знаходимо в Старому та Новому Завітах у різних контекстах («покликати» 40 разів, «покликання» 8 разів і «покликаний» 24 рази). Основними приклади таких людей є Авраам (пор. Бут. 12:1), Мойсей (пор. Вих. 3:10.16), Ісая (пор. Іс. 6:9), Єремії (пор. Єр. 1:7) або Єзекіїля (пор. Єз. 3:1.4).

В акті покликання Старого Завіту можна виділити:

а. Вибраний Богом, б. Оголошення Його волі, с. Наказ виконати, d. Часто пояснювальний діалог або спроба відмови з боку людини, e. Наповнення. Кульмінаційна подія покликання – це особисте скерованість Бога на покликану особу, яка характеризується: наголосом на імені (пор. Бут. 15, 1; Єр 1:11; Ам 7:8), даючи нове ім'я (пор. Бут. 17:1; 32:29; Іс. 62:2), негайний послух (пор. Бут. 12:4; Іс. 6:8) або спроба уникнути завдання (пор. Вих. 4:10 і далі; Єр. 1:6; 20:7), певне виключення із спільноти (пор. Бут. 12:1; Іс. 8:11; Єр. 12:6; 15:10). ; 16,1-9). Іноді Бог використовував посередників у покликанні, як наприклад, покликання Аарона через Мойсея (пор. Вих. 28:1). Самуїл виконує таку роль щодо Давида (пор. 1 Сам. 16:12) і Саула (пор. 1 Сам. 10:1).

Особливого значення набуває покликання в Новому Завіті. Ісус Христос говорить про своє покликання, що засноване на єдності з Отцем і є результатом тринітарних відносин. (пор. Ів. 10:24-38; 17:17, 8, 21). Він кличе і збирає Дванадцять (пор. Мр. 3:13; Мт. 10:1-4; Лк. 6:12-16) і пояснює суттєву різницю між покликанням і вибором (пор. Мт. 22, 14), показує шлях

здійснення покликання через наслідування (пор. Мт. 16, 24; Ів. 7, 17).

Слід підкреслити наступні конститутивні елементи покликання через Христа:

- а) Його ініціатива – обрання,
- б) відповідь покликаної особи, пов'язана з радикальним ставленням до дотеперішнього життя,
- в) входження до спільноти,
- г) початок формального життя, залишаючись з Ним,
- д) Взяти на себе місію,
- е) Залишатися вірним до кінця.

Як зазначено у Святому Письмі, від початку Церква, за прикладом «нового Ізраїлю», визначила себе покликаною (пор. 2 Йо. 1, 1). Слідуючи науці св. Павла, відкриваємо зв'язок між покликанням і святістю (пор. Рим. 1, 1-7; 1 Кор. 1, 1-2; 7, 24), а його реалізація пов'язана з різноманіттям дарів і харизми для добра всієї Церкви, що розвивається по цілому світі. (пор. Рим. 12, 6-8; 1 Кор. 12; Еф. 4, 7-16).

У Церкві і для Церкви

Людина отримує основне покликання, яке засноване на покликанні до життя, це покликання до єдності з Христом. Тому ключовим моментом є святе хрещення. Воно дає людині новий статус «дитини Божої», але водночас вона починає біг до повного єднання з Ним дорогами різних покликань. Водночас те саме таїнство християнської ініціативи робить нас «дітьми Церкви». Таким чином реалізація покликання, яке є результатом хрещення, є актуалізацією церковного покликання. Всі подальші категорії покликань є справою Христа в Церкві і через Церкву. У першій енцикліці Папи Франциска знаходимо дуже значні слова: «Той, хто відкрився Богові, почув Його голос і отримав Його світло, не може зупинити цього дару для себе». Правду про церковну природу покликання відкриваємо у словах соборного вчення про Церкву «як таїнство, або знак і знаряддя внутрішнього єднання з Богом і єдності усього людського роду». У цьому контексті слова, які Сам Христос залишив своїй Церкві: «Святіший Отче, збережи їх у твоєму імені, яке ти дав мені, щоб вони були одно, як ми. (...) як Ти, Отче, в Мені, а Я в Тобі, щоб і вони були в Нас одно, щоб увірував світ, що Ти послав Мене» (Ін. 17:11.21). Тому кожне покликання: священниче, подружнє, богопосвячене, або вибір індивідуального шляху, включаючи посвяту конкретній меті заради Христа, є харизматичним усвідомленням природи церкви. Тому потрібно дотримуватися документу *In verbotuo*, бо кожне покликання в Церкві є дією Бога, що кличе через Ісуса Христа у Святому Дусі.

Важливим є твердження в документі: «Це Дух, який породжує стільки покликань у Церкві, і разом вони становлять те саме покликання до єдності любові та свідчення. Далі, це дія Духа робить можливим множинність

покликань в єдності Структур Церкви: покликання в Церкві необхідні у своїй різноманітності для виконання церковного покликання. Отже, життя Христа у своїй Церкві об'являється і реалізується через розвиток людського покликання як здійснення Божого плану (пор. 1 Пт. 2,5; 1 Кор 12:7). Таким чином розкривається і виконується місія Христа що до світу. Отже, ми маємо потрійний погляд для покликання в контексті його еклезіальності:

- а) Христос – покликаний Голова Церква
- б) вона є шляхом Церкви і водночас служба їй;
- в) це місія покликаного з усією Церквою для світу.

У контексті церковного покликання слід сказати, що Церква - їхня «матір». Це означає, що з ініціативи Христа і участі Святого Духа «Церква є матір'ю покликань, бо народжує їх зсередини, силою Духа підтримує, і живить їх. Вона є матір'ю, тому що виконує посередницьку та педагогічну функцію».

Ця материнська нитка дуже симптоматична, однак, слід зазначити, що усвідомлення церковної спільноти, використання дару покликання мусить приносити плоди інструменту покликання.

Ця посередницька дія Церкви має такі виміри:

- а) допомога в усвідомленні віруючим отримання дару покликання та відповідальність за нього;
- б) допомога у розрізненні характеру і способу покликання - це роль певного перекладача в тлумаченні реальності покликання у світлі надприродної благодаті;
- в) підтримує тих, хто покликаний відповісти на заклик Христа;
- г) супроводжує покликану особу в розвитку покликання, надаючи дієву допомогу через Слово Боже, таїнства, молитву та свідчення тих, хто живе покликанням;
- д) у світлі церковного розрізнення підтверджує його автентичність своїм авторитетом і дозволяє його публічне вираження (священницькі свячення, свячення, таїнство подружжя).

Турбота та відповідальність за покликання як вияв еклезіальності

Ця дуже важлива і водночас тонка сфера діяльності Церкви вимагає фундаментального твердження, що це є співпраця з Богом у відкриття на Його покликання. Тому ми не можемо говорити про покликання «ловлю», «збирання», «здобування» покликань. Це пахне натуралістичним активізмом. Одночасно слід зазначити, що це є процес, у якому покликаний береться за виконання чітко зазначеної і дуже конкретного завдання для реалізації покликання до святості на основі конкретної харизми. У цьому процесі людина виявляє, що цей дар є виключно ініціативою Бога. Це означає що благодать покликання не можна приписати чи привласнити собі. Отже, виявляється зв'язок між Богом і покликаним є таємницею, яка, з одного боку, є дуже індивідуальним викликом, обдарованістю і здатністю людини реалізувати його, а з іншого боку, є відповіддю покликання людини, що динамічно розвивається. Суттєва важливість відносин

покликаним з Богом дозволяє покликаній особі належним чином будувати інші відносини, тобто з собою, з родиною, священниками, членами релігійної спільноти, інституту чи конгрегації, а також віруючими мирянами. Все

воно міститься в цій таємниці. Тому йдеться не про певне відсікання, зневагу, неприйняття, а про належне впорядкування ієрархії у відносинах. Можна сказати, що Ісус Христос стає покликанням, орієнтиром, а також тим, хто формує у покликаних свій образ і подобу.

Посилаючись на документи Церкви щодо душпастирства покликань, ми знаходимо, що вони скеровані насамперед до осіб, відповідальних за цю форму душпастирства, а також за окреслення відповідних критеріїв для правильного розпізнавання та визначення покликання.

Кодекс канонічного права каже про відповідальність єпископа в цьому відношенні до настоятелів та вихованців. Вчення Церкви щодо цього має свої коріння в тлумаченні соборного вчення. Посилаючись на думку Івана Павла II, бачимо, що він ставить це питання в контексті нових викликів. Незважаючи на те, що душпастирські зусилля в цій сфері дуже великі, констатує він, ми не завжди отримуємо адекватні результати. Це ставить питання про своєчасність і сенс не лише самого пастирського служіння, але й форм життя покликанням. Центрами тяжіння залишаються довіра до Бога, розвиток молитви за покликання, а також душпастирські ініціативи, спрямовані на свідчення. Особливо слід підкреслити важливість катехизації та духовного супроводу. Папа також наголошує, що це має бути дія Церкви, як у вселенському, так і в єпархіальному та парафіяльному вимірах, інститутів, чинів та родин.

Аналізуючи тему в контексті душпастирства покликань, яке органічно пов'язане з конфронтацією по відношенню до навколишньої дійсності, мають велике значення вказівки, що містяться в неодноразово цитованому документі *In verbotuo*. Говорячи про «професійну культуру», автори документа стверджують, що необхідний «якісний шок». Це термін використав Папа Іван Павло II наприкінці Конгресу. Таким чином він висловив свою думку що це не страх перед результатами, чи зміна методів, а сприйняття переломного моменту в цьому служінні.

Його не можна робити на основі негативного досвіду, але воно має бути творчим відкриттям Божій ініціативі в конкретних історичних і соціальних умовах. Цей підхід вимагає від священників і душпастирства надії, але також певності Божої дії, відходу від універсально-масової дії, а спрямовання на конкретну людину, супроводжуючі у вихованні та формуванні. Іншими словами, треба сказати, що це процес, в якому беруть участь і пастор-форматор, і вся громада. Отже, істотними елементами такого душпастирства та ставлення душпастирського вихованця можна визначити:

а) Покликання сіяти – відкритість на Божу ініціативу, широкий спектр бачення. Церква і світ, мислення і творча дія, засновані на глибині віри,

досвіді і розсудливості, розвитку любові до Бога, і людини, відповідальності за Церкву та її місію у світі.

б) Супровід – усвідомлення того, що ви є знаряддям таємниці, обережність у поєднанні з мудрою фігурою авторитету, доступність, бажання освячення та повага до свободи покликаних, відкритість, спокій, терпіння, смиренність.

в) Виховання як відкриття істини – протистояння нинішнього «Я» ідеалу «Я», звернення до одкровення як відправної точки

г) Формування, яке враховує те, що першим Форматором є Ісус Христос. Тому йдеться про ведення до особливого та особистого Його досвіду, розвитку в молитві та сакраментальному житті, формування жертвовного ставлення.

Проте треба мати на увазі, що свобода призначеної особи лежить в основі вибору, і водночас це конститутивний елемент розвитку. У церковному контексті варто також звернути увагу на спільнотний вимір формування спільноти, як конкретної, так і спільноти всієї Церкви. Цей процес дозволить виявити такі порушення, як : покликання з причин, відмінних від віри, неправильно зрозуміле покликання або передчасні покликання.

Закінчення

Благодать і дар покликання перевищують природні сили і можливості людини. У цьому відношенні ми відчуваємо дію Бога, який опікується своєю Церквою. Водночас цей дар вимагає людських зусиль і співпраці з Богом. Саме Він формує покликаного до «свого образу і подоби». Весь цей процес відбувається в Церкві і через Церкву. Кожен покликаний – це насамперед людина.

Христос і Церква. Дія Христа в Його Церкві відкриває харизматичне багатство через різноманіття покликань. Усі вони вказують на багатство Церкви і є для неї важливими. Як показує її історія, сумнів щодо харизми призводить до сум'яття і кризи покликання, і це породжує ситуацію антицерковних настроїв. Отже, покликання знаходяться в самому центрі природи і життя Церкви, яка є «матір'ю», яка народжує їх для Христа.

О. проф. Марк Татар
Університет Кардинала Стефана Вишинського
Варшава

ПРОПОВІДЬ 1

Добрий Пастир кличе своїх овець по імені (пор. Йо 10, 1-10).

Сьогодні розпочинаємо Тиждень молитов про покликання в Церкві. Початком цього часу молитви є неділя Доброго Пастиря. Саме сьогодні ми всі дивимося на прекрасну картину, розказану учням самим Ісусом. Це зображення Пастуха та отари. Ми добре знаємо, що цим добрим Пастирем є Господь Ісус, але також справедливо помічаємо, що Його стадо – це Церква. Тож погляньмо спочатку на стадо Господнє.

Ісус не говорить нам, як ці вівці виглядають, як вони поведуться чи що їдять. Найважливіше, чим Ісус ділиться з нами про овець, це те, що вівці слухаються Його голосу, і Він «кличе Своїх овець по імені». Зрозуміло, що мова йде про покликання і відповідь. І в цьому полягає кожне покликання, яке ми отримуємо від Господа Бога. Відкриття покликання — це не що інше, як почути голос Господа, який кличе мене особисто по імені. Ми також дізнаємося, що цей Пастир кличе своїх овець до отари. Оскільки ця паства є Церквою, ми можемо бути впевнені, що Бог спочатку хоче ввести нас у Церкву. Нам часто здається, що Церква – це спільнота, організована людьми, щоб разом сповідувати та практикувати віру. Сьогодні нам представляють Церкву як релігійну організацію, що складається з певних структур, як якесь об'єднання чи зібрання людей, яких об'єднують спільні інтереси. Ще гірше, коли хтось сприймає Церкву як інституцію, яка змушує нас належати до неї, виконувати її приписи та вимоги. В історії про Доброго Пастиря Ісус ясно говорить нам, що Церква є спільнотою людей, покликаних Богом, запрошених бути ближчими до Нього. Це Бог засновує Свою Церкву і організовує її згідно зі своєю волею. І він закликає нас жити в цій Церкві, і насправді жити з Ним, бо Церква – це Його дім, Його спільнота, люди, яких Він особисто покликав.

Можливо, з цього варто розпочати Тиждень молитов за покликання, щоб разом дивитися на Церкву як на місце нашого покликання. Як віруючий, я покликаний жити в Церкві. Наше ставлення до Церкви виглядало б зовсім інакше, якби ми не почувалися зобов'язаними, а були запрошені Богом бути в Церкві. Церква виглядала б зовсім по-іншому, якби люди, які її творять, відчували покликання, а не зобов'язання належати до Церкви. Тому, думаючи про покликання, ми не можемо відокремити їх від Церкви. Другий Ватиканський Собор говорив про Церкву як про первинне таїнство, джерело або знак усіх інших таїнств. Можна також сказати, що Церква є джерелом покликань, у ній Бог кличе людей і кличе нас служити в Церкві, а через Церкву служити всьому світу. Тому про покликання мають молитися не лише окремі люди, але й ціла Церква, усі, хто її становить. Покликання не є особистою справою кожного з нас, але справою цілої Церкви, яка присутня в наших дієцезіях, парафіях, чернечих орденах і згромадженнях, у спільнотах, рухах і асоціаціях, а можливо, насамперед у сім'ях, які творять наші церковні спільноти. Тож давайте цього тижня

зустрінемося на спільній Святій Месі, на адорації, у молитві Розарію чи разом поділимося свідченням реалізації наших покликань.

Добрий Пастир, закликаючи овець, робить їх отарою, спільнотою покликаних. Однак він не забуває, що спільнота, включно з Церквою, не є збором однакових людей, які повинні поводитися і почуватися однаково. Ісус рішуче наголошує на тому, що знає кожну вівцю по імені, що звертається до кожного з нас особисто, у дружніх і неповторних стосунках, маючи для кожного з нас особливе покликання та унікальне місце в Церкві, наші особисті почуття, харизми і таланти. У цей день молитви за покликання погляньмо на спільноту, до якої ми належимо, на парафію, де живемо. Скільки священничих покликань вона принесла? Коли останній священник покинув нашу парафію? Скільки монахинь, отців і братів випустила наша спільнота? Якщо вони є, подякуймо сьогодні Богові за наших сестер і братів, яких Бог покликав з-поміж нас, і молимося, щоб інші пішли їхніми стопами. Якщо в нашій парафії вже давно не було покликань, то тим більше з великою вірою, разом з усією Церквою, молимося за нові священничі, монашеські, місійні та богопосвячені покликання. Нехай Добрий Пастир, який піклується про свою отару, дасть їй необхідні покликання. Молимося про це сьогодні разом, вірячи, що Добрий Пастир і в цій отарі, до якої ми належимо, рясно посіє зерно покликань, а ми подбаємо про це зерно та його розвиток. Амінь.

Єпископ Анджей Пшибильський,
делегат Конференції Єпископів Польщі у справах покликань

ПРОПОВІДЬ 2

Церква як середовище для відкриття та розвитку покликання

Сіяч вийшов сіяти своє зерно (пор. Мт 13,3). В Євангелії Господь Ісус багато разів звертається до образу зерна. Віру і Царство Боже він порівнює із зерном. Насіння також є словом Божим, яке Бог «сіє по різних місцях, щоб принесло плід». Кожна насінина містить пам'ять про все, що коли-небудь проникло в рослину, визначає її форму, тип листя і квітів і, нарешті, якість плоду. Однак насіння не є готовим продуктом, воно потребує посіву в правильний ґрунт і ретельного догляду, щоб воно могло правильно рости.

Відома історія про одного з Пап, який мріяв про крамницю з Божими дарами, де можна придбати мудрість, хоробрість, благочестя, самовладання, лагідність, радість, розсудливість тощо. Зрадивши, Понтифік відразу зробив замовлення продавцеві. Кожного разу він наголошував, що він Папа і потребує багато цих дарів, бо він опікується цілою Церквою. Коли продавець ретельно записав усе замовлення, він пішов у підсобку. Через деякий час він повернувся, але, на превеликий подив наступника Петра, замість великих пакунків тримав у руці крихітні коробочки. Папа у

великому хвилюванні вигукнув: «Хіба ви не чули, що я Папа і мені потрібні великі дари, а не такі маленькі!?» У кожному зерні є все, що ми очікуємо, але про нього потрібно подбати, щоб воно принесло очікувані плоди. Ця історія добре відображає євангельське порівняння із зерном. Бог дає нам не готові продукти, а зерна, у розвитку яких ми, люди, теж маємо свою особливу відповідальність.

Кожен природний дар, який ми отримуємо від Бога, теж не готовий. Найосновніший подарунок - людське життя — це не готовий продукт. Ми отримуємо життя від Бога, але ми відповідальні за нього, ми можемо його змарнувати або прожити добре. Багато хто з нас має певні таланти, вони як насіння. Якщо хтось розвиває свої таланти, він часто досягає великих успіхів, але якщо він не піклується про них, то зазвичай їх марнує. Одним із найважливіших дарів, які Бог дає людині, є її покликання, але це також як зерно. Бог, як добрий сіяч, сіє покликання, які не є готовим продуктом. Вони як зерна. Про це нагадує навіть назва місця, де формуються та виховуються майбутні священники. Семінарія, тобто школа для майбутніх священників, містить у своїй назві слово «зерно», латинською «semen». Семінарія – дім зерна. Місце розвитку та опіки над покликаннями до священства. Кожне покликання, як зернятко. Бог сіє його в нас, і ми повинні це розпізнати, розвивати, належним чином доглядати, щоб воно приносило плід. У притчі про сіяча Ісус запевняє, що Господь Бог щедро сіє покликання, а їхній ріст залежить від середовища, в якому ми їх оточуємо і якою турботою. Коли ми сьогодні говоримо про кризу покликань до сімейного життя, священства, богопосвяченого чи місіонерського життя, ця притча дає нам зрозуміти, що ця криза походить не від Бога, а від нас, людей. Бог постійно дає Своїй Церкві покликання, але ми часто не маємо відваги їх розпізнати, прийняти та належним чином супроводжувати.

Першою умовою для розвитку покликань, посіяних Богом, є правильне середовище, «грунт», на який падає насіння. «Першим ґрунтом» для покликань є серце і життя кожної людини. Святі говорили про Матір Божу, що вона була «першою землею» для Сина Божого, коли він прийшов у світ. Марія є винятково родючою землею, тому Бог покликав її до найважливішого завдання в історії спасіння, народження Ісуса. Кожен із нас має бути такою «землею», в якій Ісус сіє Божі покликання. Такою землею для покликань є також сім'я. Саме в родині ми зростаємо, і від неї залежить, як батьки розпізнають і плекають покликання, створені Богом.

Особливим середовищем для зростання покликань є Церква, присутня в усьому світі, в наших дієцезіях, у конкретних парафіях і спільнотах. У цьому душпастирському році в Польщі ми зупиняємося на таємниці нашої віри в Церкві Христовій. Це добра нагода усвідомити, що розвиток покликань залежить також від нашої віри, любові та причетності до Церкви. Жива Церква – це та, яка розвивається, яка приводить нових людей до Ісуса, «народжує їх для Нього». Безумовно, таким знаком життєздатності Церкви є також народження нових покликань. Святіший Отець Бенедикт XVI неодноразово згадував, що Першою ознакою здорової

церковної спільноти є те, що вона породжує нові покликання, а першим симптомом її кризи є брак покликань. Яка радість для кожної парафії, коли з неї виходять молоді священники та монахині, коли члени цих спільнот присвячують своє життя Богові в інститутах богопосвяченого життя чи відправляються на місії, щоб проповідувати Євангеліє іншим? Це повинно змусити нас задуматися, чому так багато наших парафій і спільнот протягом багатьох років не дають жодного священницького чи монашого покликання? Нам потрібно відроджувати наші церковні громади також усвідомлюючи, що вони мають бути «родючою землею», яка дає прекрасні, духовні покликання. Кожний хлібороб перед тим, як вирушити навесні сіяти, спочатку готує землю до посіву. Ми твердо віримо, що наші парафії та спільноти є землею, де Бог сіє покликання, і наше завдання — цю землю належним чином підготувати. Першою умовою підготовки до розвитку покликань є молитва. Саме молитва готує людські серця і цілі спільноти до прийняття покликань. Вона мусить бути постійна й добре продумана. Недостатньо молитися за покликання лише «час від часу, з нагоди загальних акцій. Молитва за покликання має бути постійним елементом молитви наших спільнот. Сам Ісус запевняє нас, що пошле робітників на свої жнива», якщо ми будемо цього наполегливо просити.

Друга умова – наше навернення. Це все одно, що орати поле, щоб розпушити землю, перевернути її, щоб вона не стала кам'яною чи пустельною. Нам у наших церковних спільнотах потрібне своєрідне навернення до покликання, якась нова культура мислення, мовлення та дії щодо покликань, усвідомлення краси та важливості кожного з них? Чи ми думаємо про них не так, як думає світ, а як хоче Бог? Достатньо подивитися на те, як ми говоримо про священників, монахинь чи навіть віруючих і у нашому навчанні, у формації спільнот і груп, потрібно правильно і мудро розглядати тему покликань, відважного духовенства та мирян-місіонерів.

Іншим способом удобрення «землі» в Церкві для покликань є конкретна участь у житті Церкви, у групах і спільнотах, яких, сподіваємось, не бракує в наших парафіях. Покликання часто розвиваються у стосунках, насамперед у стосунках із Господом Богом, і тоді у відповідних Здорових і красивих стосунках священників з дітьми та молоддю неодмінно пробудиться багато покликань. Приклад подружжя, яке разом зі священниками беруть і співтворять парафіяльні спільноти, може бути доброю нагодою для розвитку покликання, особливо до життя в родині.

У крамниці дарів немає готової продукції. Бог сіє насіння. Так само і з покликаннями. Бог і досі їх щедро сіє у Своїй Церкві, тільки ми, як Церква, маємо ще більше старатися, щоб бути «родючим ґрунтом» для цього Божого посіву.

Єпископ Анджей Пшибильський,
делегат Конференції Єпископів Польщі у справах покликань

МОЛИТВА ВІРНИХ

30 квітня – 6 травня 2023 року

Неділя, 30 квітня 2023 р.

Довіряючи доброті й любові Бога, Який постійно кличе людей бути служителями Святих Таїнств і видимих знаків Його присутності, принесемо до Нього наші молитви:

1. Христе, Первосвященнику, віддаємо Тобі Папу Франциска, нашого єпископа і усіх єпископів, священників, дияконів, монахинь і монахів. Нехай вони своєю ревністю, вірою та свідоцтвом життя стануть прикладом наслідування Тебе. **Тебе просимо...**

2. Подателю всіх благодатей, просимо Тебе про Твої дари, харизми і плоди Твого Духа для тих, хто йде за Тобою. Дай Церкві нові, святі священницькі, монаші та місіонерські покликання, щоб Добра Новина про спасіння дійшла до кінців світу. **Тебе просимо...**

3. Пастирю Добрий, просимо за молодь наших сімей і парафій, щоб вони не згасли у своїй чутливості до Твоїх натхнень і щоб завжди могли відважно йти дорогою життя, до якої їх запрошує Святий Дух. **Тебе просимо...**

4. Господи, пам'ятай ласкаво батьків, братів і сестер усіх покликаних осіб, а також про друзів і людей, які підтримують їх на шляху становлення, щоб вони могли отримати Твоє благословення та винагороду за всі труднощі та жертви. **Тебе просимо...**

5. Боже, Джерело покликань, віддаємо Тобі померлих, які супроводжували нас в розпізнанні покликання, допомогли повірити, що Ти запрошуєш до богопосвяченого, священницького та місіонерського життя. Нехай їхні великі зусилля та любов будуть винагороджені вічною славою в Небі. **Тебе просимо...**

6. Спасе, укритий у Пресвятих Тайнах, з'єднай усіх нас, зібраних біля Твого Вівтаря, щоб, укріплені Твоїми Тілом і Кров'ю, ми могли свідчити про Твою любов. **Тебе просимо...**

Добрий Боже, ми віримо у Твоє милосердя, яке досі вливається в серця багатьох людей із закликком: «Іди за Мною». Слава Тобі і Честь на віки віків. Амінь.

Понеділок, 1 травня 2023 р.

До Бога, який знає своїх овець, піднесімо щирі молитви:

1. Молімося за Папу Франциска, єпископів, священників і дияконів, щоб вони, за прикладом Ісуса Христа – Доброго Пастиря, дбали про ввірену їм паству. **Тебе просимо...**

2. Молімося про нові і святі священничі та чернечі покликання, щоб ніколи не бракувало служителів Святих Таїнств .**Тебе просимо...**
 3. Молімося за місіонерів, щоб вони ревно несли Євангеліє аж до країв землі. **Тебе просимо...**
 4. Молімося за родини, щоб вони були середовищем і опорою для покликаних. **Тебе просимо...**
 5. Моліться за роботодавців і працівників, щоб зберегти робочі місця і щоб їх гідність та праця були в пошані. **Тебе просимо...**
 6. Помолімося за нас, тут зібраних, щоб ми були старанними працівниками на розбудові Царства Божого. **Тебе просимо...**
- Всемогутній Боже, Ти дав нам приклад св. Йосипа. Просимо Тебе, щоб ми, наслідуючи його, могли краще Тобі служити. Який із Сином і Святим Духом живеш і царюєш, Єдиний Бог, на віки вічні. Амінь.

Вівторок, 2 травня 2023 р.

Бог кличе до служби у Своїй Церкві тих, кого Він хоче, щоб вони були з Ним і щоб Він міг послати їх проповідувати Євангеліє. Доручаймо Йому всі наші прохання, особливо пам'ятаючи про тих, кого Він кличе на шлях Божого служіння:

1. Ми молимося за весь Люд Божий, особливо за місіонерів, щоб вони були справжніми і переконливими свідками Христа у світі. **Тебе просимо...**
 2. Молімося за правителів країн, щоб вони дозволили всім людям жити згідно зі їхнім сумлінням і вірою. **Тебе просимо...**
 3. Молімося за покликаних до священства та богопосвяченого життя, щоб, служачи Богові та Церкві, вони дарували світу яскравий приклад життя за Євангелієм. **Тебе просимо...**
 4. Молімося за тих, хто розпізнає своє покликання про світло Святого Духа і довіру до Бога в прийнятті рішень. **Тебе просимо...**
 5. Молімося за тих, хто втратив віру і надію, щоб вони відчували в Церкві розуміння та християнську любов і знайшли Бога. **Тебе просимо...**
 6. Молімося за нас, щоб, втілюючи волю Божу в щоденному житті, ми проповідували кожному Божу милість. **Тебе просимо...**
- Боже, будь прославлений за те, що кличеш кожного з нас по імені. Ми вдячні Тобі за всі Твої ласки. Просимо, вислухай наші прохання, які ми впевнено до Тебе заносимо. Через Христа, Господа нашого. Амінь.

Середа, 03 травня 2023 р

Довіряючи доброті нашої Матері Марії та Ісуса Христа, які люблять нас як своїх найкращих друзів, представимося Богові наші прохання:

1. Молімося про відкритість на дію Святого Духа за Папу Франциска, єпископів та священників, щоб їхнє свідoctво надихало людей до життя згідно з Євангелієм. **Тебе просимо...**
2. Молімося про дар численних покликань для Церкви в Україні, щоб щоденне сакраментальне служіння могло й надалі бути джерелом для зміцнення віри нашого народу. **Тебе просимо...**
3. Молімося про мудрість для правителів нашої країни, щоб рішення, які вони приймають, захищали гідність людського життя від зачаття до природної смерті. **Тебе просимо...**
4. Молімося про припинення війн і несправедливості, щоб у світі запанували мир і братерство. **Тебе просимо...**
5. Молімося про ласку вічного життя для спочилих, особливо для тих, які шукали справедливості та допомоги для найбільш потребуючих. **Тебе просимо...**
6. Молімося за нас самих про дар розпізнання нашого покликання та безкорисливої відповіді на нього. Нехай життя згідно з Божою волею дасть нам любов і радість. **Тебе просимо...**

Дорогий Отче, Ти знаєш, чого ми потребуємо і що для нас найкраще. Дякуємо, що вислухав нас, і просимо навчити нас приймати те, що Ти нам даєш. Через Господа нашого Ісуса Христа, Твого Сина, який живе і царює з Тобою в єдності Святого Духа, Бог на віки вічні. Амінь.

Четвер, 04 травня 2023 р.

Свідомі нашого покликання до священства як Божих дітей, смиренно просимо Господа:

1. Молімося за Папу Франциска та єпископів, щоб вони були для молоді вірними свідками сповнення свого покликання. **Тебе просимо...**
2. Помолімся за тих, хто має владу, щоб керуючись правдою і любов'ю, вони прагнули до зростання Царства Божого на землі. **Тебе просимо...**
3. Молімося за численні і святі чернечі та місіонерські покликання, щоб не бракувало робітників на Господніх жнивах. **Тебе просимо...**
4. Молімося за вогнеборців Державної та Добровольчої Пожежних Команд, щоб Бог винагородив труднощі та самовідданість покликаних допомагати потребуючим. **Тебе просимо...**
5. Молімося за померлих, щоб згідно з покликанням до святості вони досягли неба. **Тебе просимо...**

6. Молімося за всіх нас, тут зібраних, щоб ми жили харизмою нашого покликання. **Тебе просимо...**

Господи Ісусе Христе, Ти знаєш по імені тих, кого Ти вибрав. Учини нас жертівними служителями Твоєї Церкви. Через Христа, Господа нашого. Амінь.

П'ятниця, 5 травня 2023 р.

Довіряючи запевненню Господа Ісуса, що Він є найкращою Дорогою, яка веде до Отця, Правдою, яка робить нас вільними, і Життям, яке наповнює нас радістю, молімося разом в намірах Церкви та світу.

1. Молімося за Папу Франциска, усіх єпископів світу та все духовенство, щоб молоді люди, побачивши їхню віру, самі хотіли стати на шлях покликання. **Тебе просимо...**

2. Молімося за національних лідерів, щоб вони зрозуміли, що тільки в Тобі, Господи, джерело тривалого миру. **Тебе просимо...**

3. Молімося за батьків у всьому світі, щоб вони з радістю підтримували своїх синів і дочок на обраній ними дорозі священничого чи богопосвяченого життя. **Тебе просимо...**

4. Молімося за молодь, покликану до місії, до богопосвяченого життя чи до священства, щоб турботи сучасного світу не засліпили їх перед даром Божого вибрання. **Тебе просимо...**

5. Молімося за померлих священників, монахів, монахинь та місіонерів, які ревно проповідували ім'я Ісуса у світі, щоб Бог простив їм кару за їхні гріхи, скоєні на землі. **Тебе просимо...**

6. Молімося за нас самих, щоб ми відповідали згодою на кожний божественний заклик. **Тебе просимо...**

Всемогутній добрий Боже, прийми наші скромні благання, які ми приносимо перед обличчям Твоєї божественної величі. Через Христа, Господа нашого. Амінь.

Субота, 06 травня 2023 р.

"Я шукатиму моїх овець, де б вони не були розпорошені, і поставлю над ними пастирів, щоб доглядали за ними", - говорить Господь, Боже милостивий і люблячий Отче, вислухай нас, коли ми возносимо до Тебе наші молитви.

1. Всемогутній і вічний Отче, через нашого Господа Ісуса Христа Ти відкрив нам Свою Любов і продовжуєш жити нас дією Святого Духа, ми поклоняємось і прославляємо Тебе. В особливий спосіб молімося за

потреби Церкви: особливо за потреби нашого Папи Франциска, єпископів, священників, а також про єдність усіх християн. **Тебе просимо...**

2. Молімося за нашу улюблену Батьківщину, просячи миру, заснованого на справедливості та правдивій, щасливій згоді й добробуті, що веде до вічної радості. **Тебе просимо...**

3. Вічний Отче, ми також просимо Тебе надихнути багатьох юнаків і багатьох дівчат до святих покликань як монаших, священничих, так і місіонерських. **Тебе просимо...**

4. Молімося за осіб, відповідальних за цивільні справи, нехай вони ніколи нікому не перешкоджають реалізовувати свою свободу совісті та практикувати свою віру, але намагаються створити в усьому відповідні умови, щоб спасительна Євангеліє Христа могла бути проповідувана всім народам. **Тебе просимо....**

5. Молімося за тих, хто бореться з тяжкими недугами, і за спокушених до відчаю постійними стражданнями, щоб кожен день був для них новим об'явленням Божої любові. **Тебе просимо...**

6. Даруй нам, люблячий Батьку, Свого Святого Духа, щоб Він продовжував вести нас у нашій подорожі тут, на землі. **Тебе просимо...**

Боже наш і Отче, Ти хочеш, щоб усі люди прийшли до правди і спаслися, ми просимо Тебе благословити всіх тих, хто розпізнає та сприяє розвитку покликань. Нехай Твоє Євангеліє буде сприйняте в усьому світі і нехай усі люди пізнають Тебе, єдиного правдивого Бога і Твого Сина. Який живе і царює на віки вічні. Амінь.

РОЗДУМИ ДО ДРУГОЇ ЧАСТИНИ СВЯТОГО РОЗАРІЮ - СВІТЛІ ТАЄМНИЦІ

1. Хрещення Господа Ісуса в Йордані

Покликання народжується у Церкві. Сьогодні Ісус Христос особливо присутній у своїй Церкві та в її таїнствах. Хрещення – це великий дар, це велика благодать. Сам Ісус хреститься в річці Йордан. «Ти Син Мій Улюблений, Тебе Я вподобав» (Лк. 3, 21-22) чує Ісус і кожен покликаний - Ти Мій Син, Моя люба донька. Бог тебе вподобав.

Ти в це віриш? Ти чуєш цей голос у своєму серці? Хрещення – це не лише дар, це також зобов'язання свідчити про Ісуса. Як я сьогодні свідчу про Тебе як улюблений/улюблена Ісуса?

2. Перше чудо на весіллі в Кані Галілейській

Тоді Його Мати сказала до слуг: «Робіть усе, що Він вам скаже» (Йо. 2, 5). Якби Він Сам промовляв до нас, якби Він Сам... Звичайно, ми з радістю взяли б за все, зробили б все. Але це не Він... Це начальство на роботі, сім'я, друзі, колеги. Як важко іноді нам повірити в реальну присутність Христа в іншій людині. Якби твоя віра була завбільшки, як гірчичне зерно... Завдяки цій вірі ми можемо врятувати інших, тих, хто

сумнівається або кому важко в це повірити, і тоді ДИВО обов'язково станеться.

3. Проповідування Царства Божого та заклик до навернення

Сповнився час і наблизилося Царство Боже. Покайтесь і віруйте в Євангеліє» (Мк. 1, 14-15). Хто прийняв у своє серце Христове вчення і любов, той не може стояти осторонь, не може ховати цю любов. Він повинен ділитися нею, він повинен її проголошувати. Ми повинні жити словом Божим, бути вкоріненими в цьому слові, а потім проголошувати його нашим ближнім, навіть тим, хто проти нас. Потрібно багато зусиль і самозречення не тільки в проповідуванні, але й у щоденному й постійному наверненні та піднесенні, у вірній витривалості. Ти пам'ятаєш, що коли ми невірні, Він зберігає віру?» (2 Тим 1, 13). ЗАВЖДИ.

4. Преображення Господнє на горі Тавор

Коли Він молився, вид обличчя Його змінився, і одежа Його побіліла» (Лк. 9, 28). Перебування в Божій присутності на молитві змінює не тільки внутрішньо, але й зовнішньо. Реколекції, щоденна Євхаристія, кожна адорація. Він віч-на-віч «освіжає» і освітлює нашу віру, дає нам надію на труди щоденного життя. Ісус щодня приводить нас до спільноти Церкви, з якою ми йдемо по земному шляху до вічного Єрусалиму.

5. Встановлення Пресвятої Євхаристії

«Щоденне Святе Причастя, а так мало любові...» - писав отець Роберт Спіске, засновник Згромадження Сестер Св. Ядвіги. Євхаристія — це дар любові, любові Отця, який послав Свого Єдиного Сина, щоб спасти світ (пор. 3,17) Ісус встановив таїнство Євхаристії, щоб запалити нас в душі тієї самої любові, яку Він має до нас, віддаючи Себе нам у Своєму Тілі та Крові. Він не лише дарує Себе нам у Церкві, але дає нам радість любові. Чи ми не занадто байдужі до цих істин? Чи ми віримо і відчуваємо справжню радість, що Ісус настільки близький до нас, що дає нам поживу для вічного життя?

С. Симеона Вінярська

Згромадження Сестер св. Ядвіги

АДОРАЦІЯ

Виставлення Пресвятих Дарів

Пісня: О Ісусе, в хлібі Ти прихований.

1. Введення

Господи Ісусе, присутній серед нас у Пресвятих Тайнах, ми на цьому місці, перед Тобою. Глибоко всередині кожного з нас є бажання зустрітися з Тобою. Ми відчуваємо біль і страждання людського існування. У кожному

з нас є простір, настільки порожній і темний, що жодна людина не може туди потрапити. Немає нічого в світі, що могло б заповнити цей простір. Тільки Ти, Господи, здатний досягти глибини нашої душі. Твоє пробите серце відкрило нам шлях до повноти щастя і любові. Свята Тереза від Дитятка Ісуса записала такі слова: «Якби люди знали цінність Євхаристії, служби порядку повинні були б керувати рухом транспорту на під'їзді до церков». Багато людей шукають сенс свого життя в наркотиках, кар'єрі, постійних тілесних насолодах. Господи Ісусе, нехай вони пізнають цінність Євхаристії. Покажи людям, що стоячи на колінах перед Білим Хлібом, вони можуть знайти Тебе. Ти опустився так низько, що лише відважний крок у цю глибину може наблизити нас до Твого Серця .

Псалмоспівець напише: «Глибина кличе до безодні ревом водоспадів» (Пс. 42, 8). Ось, Ісусе, глибина мого страждання, глибина безсилля й браку сенсу, кличе до глибини Твоїї. Сьогодні ми хочемо просити нових і святих покликань до служіння в Церкві.

Вони принесуть нам Ісуса – єдиний сенс нашого життя. Нехай слова Євангелія відкриють наші очі і серця, щоб ми могли побачити в Тобі сенс і мету нашого існування.

Пісня: Боже, доторкни очей моїх.

2. Євангеліє від св. Луки (Лк. 10, 30-37)

На це Ісус сказав: «Один чоловік сховався з Єрусалима в Єрихон і потрапився розбійникам, які його пограбували й завдали йому ран, та відійшли, залишивши його ледь живим. Та випадково тією дорогою сховався один священник і, побачивши його, обминув; так само і левит, прийшовши на те місце, поглянув – і обминув. А якийсь самарянин, який ішов дорогою, наткнувся на нього і, побачивши, змилосердився. Він підійшов, перев'язав його рани, поливши на них олії та вина, посадив його на власну худобину, привіз до постоялого двору й попідкувався про нього. А другого дня, вийняв два динарії, дав власникові господи та сказав: “Попідкуйся про нього, а якщо більше витратиш, то віддам тобі, коли повертатимуся”. Хто з цих трьох, на твою думку, виявився ближнім тому, який потрапився розбійникам?» Він відповів: «Той, хто вчинив милосердя над ним!» Тож сказав йому Ісус: «Іди і ти чини так само».

Ісус, який розповідає цю притчу, спрямовує її до нас. Людина, яка прийшла до Єрихону з Єрусалиму, могла зазнати багато зла у своєму житті. Про це нам говорить сама дорога з Єрусалиму до Єрихону, шлях вниз. Це образ кожного з нас. Хто з нас не стикався з реальністю морального падіння в нашому житті? Багато хто з нас сьогодні йде цим шляхом. Ми начебто шукаємо щастя, чогось кращого, але віддаляємося від Бога. Чоловік із притчі потрапляє до рук бандитів, які грабують його, б'ють і залишають ледве живим.

Господи Ісусе, як сильно це нагадує мені історію мого життя, історію життя моїх родичів, друзів і знайомих. Віддаляючись від Бога, вони сподіваються знайти товаришів, які заповнять їх порожнечу. А тим часом

виявляється, що там, де немає Бога, важко знайти справжню, жертвну любов. Скільки бандитів у моєму житті скривдили мене? Я пам'ятаю, Господи, деякі з них – егоїзм, покинутість, самовпевненість і багато інших, імена яких я не пам'ятаю. Христе, схований у Пресвятих Тайнах, скільки разів я завдавав собі шкоди, коли, залишаючи Єрусалим, мене позбавляли гідності. Скільки разів мені наносили рани, які й донині болять? Чи міг я тоді сказати, що я ще живий? Чи був ледве живий?

Пісня: Хто Ти, о Господи...

Скільки людей у світі перебувають у такому самому стані, як той, хто зійшов до Єрихону? Багато хто проходить повз них, залишаючи їх напризволяще, тому що вони самі це вибрали, це наслідки їхніх рішень, ніхто їм туди не казав іти. Тільки Ти, Ісусе, розумієш убогість тих, хто вже не може встати сам. Не бракує людей, які уникають побитих, лежачих при дорозі, бо мають на це право, бо цей чоловік був закривавлений, а для євреїв контакт із кров'ю означав взяти на себе нечистоти. Допоміг лише один чоловік – самарянин. Він був ворогом ізраїльтянина, який лежав на узбіччі дороги. Незважаючи на тиск суспільства, він не відмовився проявити милосердя. Ти, Боже, питаєш: «Кого послати?» До людей, відкинутих суспільством, до людей, побитих життям, Твій проникливий погляд, Твоє слово, Твоя присутність часто важливіші за найкращу допомогу. Ти шукаєш, Ісусе, самарян, які заповняють порожнечу людини, приносячи Бога. Ти хочеш сказати "Встань" через священників? Ти хочеш вести людей до заїжджого двору, яким є Церква. Ти є тим, хто залишає денарії своїй Церкві, щоб піднятися і продовжити дорогу до вічності.

Папа Франциск часто висловлює мрію Бога про Церкву як польовий госпіталь. Потрібні люди, які не будуть боятися, потрібна самаритянська служба – служіння в Церкві. Христе, ми не благаємо про досконалих людей, таких як священник чи левит у притчі. Ми благаємо про людей, які, незважаючи на свій гріх, зможуть, як самарянин, піднятися над тим, як бачить і розуміє реальність сучасний світ. Нам потрібні сучасні самаряни в особі священників.

3. Станьмо перед Богом у молитовній зосередженості.

Питання для роздумів перед Святими Тайнами (кожне запитання супроводжується хвилиною мовчання, можливий тихий музичний супровід),

У який момент свого життя я відійшов від Бога і зазнав болі, ран, коли я міг сказати, що я ледве живий?

У який момент я зіткнувся з байдужістю, з людьми, які нехтували мною?

Хто і коли виявився для мене добрим самарянином?

Як я можу наблизити Божу любов до тих, хто лежить край дороги і не в змозі встати самостійно?

Чи привожу інших до заїзду – Церкви?

Чи можу я дати денарії за всіх тих, хто втомлений і страждає?
Пісня: Мені влий в серце спокій, Господи мій.

Заключна молитва

Господи Ісусе Христе, Ти сам показуєш приклад любові, яка не щадить себе. Просимо Тебе: пошли святих священників до своєї Церкви, щоб перев'язували рани багатьох сердець, зраних гріхом. Через таємницю Боготілення навчай про гідність усіх зраних власними гріхами та гріхами інших.

Покажи молодим людям перспективу вічності, щоб вони не боялися присвятити своє життя служінню Церкві. Нехай дар Твого Слова та Євхаристійної присутності буде таким сильним досвідом для молоді, щоб їхні серця були невтомними в служінні Церкві та ближнім, який живеш і царюєш на віки вічні. Амінь.

Благословіння Пресвятими Дарами

дк. Адріан Фігурскі
Митрополіча Вища духовна семінарія в Ченстохові